

отъ всички човѣци, Дарий, синъ на Хистаспа, царь на перситѣ и на цѣла Азия“. Това било написано тамъ.

92. Дарий тръгналъ отъ тука и достигналъ една друга рѣка съ име Артескосъ, която тече прѣзъ земята на одриситѣ. Като дошълъ при тая рѣка, направилъ слѣдното: показалъ едно мѣсто на войската и заповѣдалъ, щото всѣки войникъ, като мине край това мѣсто, да хвърли тамъ единъ камъкъ. Като извършила това войската, оставилъ тамъ голѣми хѣлмове отъ камъни и тръгналъ съ войската по-нататъкъ.

93. Прѣди да достигне Истъръ, покорява най-първо гетитѣ, които вѣрвали въ безсмъртието си. Тракийцитѣ отъ Салмидесъ и тѣй нареченитѣ кирмиани и нипсеи, които живѣятъ надъ градоветѣ Аполония и Месемврия, безъ бой се прѣдали на Дария; а пкъ гетитѣ, които безумно се противопоставили, веднага били покорени: тѣ сж най-храбри и най-справедливи отъ тракийцитѣ.

94. За безсмъртието си така мислятъ: тѣ не вѣрватъ, че умиратъ, ами че умрѣлиятъ отива при бога (*δαίμονα*) Салмоксисъ¹⁷⁾. Едни отъ тѣхъ го наричатъ сжщо Гебелеизисъ. Всѣки петъ години избиратъ съ жрѣбие помежду си едного, когото пращатъ пратеникъ при Салмоксисъ, и му поржчватъ това, отъ което всѣки пжтъ се нуждаятъ. Изпращатъ го по тоя начинъ: нѣколцина отъ тѣхъ, отредени за това, държатъ три копия, други пкъ улавятъ пратеника за краката и ржцѣтѣ, размахватъ го въ въздуха и го хвърлятъ върху копията; ако умре, прободенъ отъ тѣхъ, вѣрватъ, че богъ имъ е благосклоненъ; ако не умре, тѣ обвиняватъ пратеника и казватъ, че е лошъ човѣкъ; слѣдъ като сж го обвинили, пращатъ другиго; поржчки, обаче, му даватъ, додѣ е още живъ. Сжщитѣ тия тракийци хвърлятъ стрѣли нагорѣ къмъ небето срѣщу гърма и свѣткавицата и заплашватъ бога, вѣрвайки, че нѣма други богъ освѣнъ тѣхния.

95. Както се научавамъ отъ гърцитѣ, които живѣятъ по Хелеспонта и Понта, тоя Салмоксисъ, бидейки човѣкъ, билъ робъ въ Самосъ, и то на Питагора, сина на Мнесарха. Слѣдъ като билъ освободенъ, спечелилъ си много богатство, съ което се върналъ у дома си. Понеже тракийцитѣ живѣяли злѣ и били глупавички, тоя Салмоксисъ, който познавалъ йонийския начинъ

¹⁷⁾ Ср. Г. И. Кацаровъ, Годиш. на Соф. Унив. III 153 сл.